

Golf a já

Při tvorbě krátkého článku o právě proběhlém golfovém turnaji PEF Golf Tour 2018, se mi do hlavy vloudila myšlenka pojmout to celé trochu netradičně. Ke klasickému pohledu na souhrn hraných hřišť a jednotlivých i konečných výsledků jsem chtěla přidat také krátký pohled externího pozorovatele, tedy golfem nepolíbeného. Tady je golfový fejetonek, který, jak věřím, vnese do mnoha obličejů svých čtenářů alespoň letmý úsměv.

Vzhledem k tomu, že se se spoustou účastníků tour osobně znám, chtěla jsem přispět i trochou jejich motivace, pocitů, postřehů či osobními zkušenostmi. Záhy jsem si však uvědomila, že zjišťování informací dodatečně a ještě navíc zpět v pracovním prostředí účastníků, prostě není ono. To musíte být na hřišti a nerušeně pozorovat tu atmosféru... :)

Jak už jsem zmiňovala, donedávna golfem nepolíbená, jsem si dlouho myslela, že se jedná o snobský sport, jen pro vybranou elitu. Faktem však je, že se golf těší čím dál tím větší oblíbenosti a stává se moderním a hlavně dostupným sportem pro všechny, kdo mají čas a chuť si tuto hru, spočívající v hraní míčkem z odpaliště do jamky ranou nebo postupnými ranami v souladu s pravidly, vyzkoušet.

Přesto, že jsem si golf na hřišti vyzkoušela zatím pouze jednou v rámci golfové akademie na turnaji O pohár děkana PEF, všimla jsem si přibývajících počtu hráčů fakultního turnaje a jisté golfové euforie v očích mnohých z nich. Můj první kontakt s golfovou holí a bílým míčkem ve mně nezanechal velkou touhu zapsat se k trenérovi golfu a získat Zelenou kartu. Možná to bylo ne úplně příjemným podzimním počasím, kdy prakticky během celého dne mrholilo a všechno bylo mokré a studené. Možná ve mně zvítězil ten pocit beznaděje, když jsem stála poprvé na driving range a snažila jsem se trefit do míčku. Taky proto, že většina účastníků akademie, kteří stáli v řadě vedle mě, se nejenže podstatně vícekrát do míčku trefila, ale také jim míček letěl přes 50, 100 i 150 m. To vám pak v hlavě uvízne myšlenka, jak můžu asi hrát na "velkém" hřišti, když mně to lítá maximálně 30 m? Myšlenku, že tento sport asi opravdu nebude nic pro mě, podpořila má neschopnost se rozhodnout, na kterou stranu mám vlastně hrát... :/

Také jsem při studiu základních pravidel a pojmů golfu a výsledků za celou PEF Golf Tour 2018 zjistila, že golf je stále hra pro fajnšmekry. Proč? Jednoduše proto, že některým údajům z loňských statistik stále úplně nerozumím. Například, jak přesně dochází ke zlepšování handicapu, jak získat údaj o délce metrů všech jamek turnaje, kde vytěžit data na celkový počet ran na dohraných jamkách či jak vám detailně prezentovat jamkové výsledky. Proto se velmi omlouvám všem golfovým nadšencům za strohost letošních výsledků PEF Golf Tour 2018.

Nějakým zvláštním způsobem pro mně zůstává myšlenka zapojit se mezi hráče golfu a zúčastnit se některého z příštích ročníků PEF Golf Tour stále otevřená. Nelze si totiž nevšimnout toho magického golfového ducha, který na fakultě panuje. Tu zdravou rivalitu ve hře, to nadšení z možnosti fyzické i psychické relaxace, kterou golf rozhodně naplňuje.

Barbenda